

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfintei Mare Mucenițe Ecaterina și a Sfântului Mucenic Mercurie

În zi de sărbătoare de sfinți biruitori, Eu, Domnul, plâng cu Tatăl, plânge Dumnezeu pentru strâmtorarea de pe pământ, pentru vreme de cumpănă, când cei ce împărătesc peste popoare își arată puterile și uită că sunt oameni, și uită că deasupra lor este Dumnezeu, Împăratul împăraților și Domnul domnilor chiar dacă aceștia nu țin seamă de adevărul acesta.

Pace vouă, fiilor care primiți pe Dumnezeu Cuvântul și așezați în carte grăirea Sa peste pământ! Cobor puterea Mea peste voi, iar voi supuneți-vă și așezați-Mi pe pământ cuvântul, căci și aici, acum, în neamul român e vreme de cumpănă, iar cei din cer văd cu ochii veghetori ai Duhului și se scoală oștiri de sfinți la veghe. O, dar și tu, popor român, să nu stai neputincios când trâmbița cerească sună și-ți spune că ești sub vreme de încercare, când cei de peste tine dau să te supună iar și iar sub puterea lor, dar scoală-te ca un viteaz și așează-te sub crucea mântuirii și cere cu durere biruința Domnului și a oștirilor cerești ca să intre în luptă pentru tine și să trezească temerea de Dumnezeu în cei ce uită că sunt oameni vremelnici și că le vine rândul să dea socoteală pentru faptele lor, căci vai celor puternici prin slujba cu care stau peste țară fără să aibă iubire și jertfă de iubire pentru cei stăpâniți de ei!

O, neam român, țara Mea cea de azi, sun din trâmbiță peste tine, iar oștirile cerești sunt gata ca să te sprijine în aceste zile de apăsare și de amenințare pentru ziua ta de mâine. Toată mila cerului stă gata deasupra ta, și sunt serbați azi între cetele de sus doi luptători bravi, pe care îi trimit spre tine cu oștirile lor, căci au fost biruitori în numele Meu peste cei necredincioși, peste împărații păgâni din vremea lor, iar biruința lor s-a suit în cer cu ei și stau ei în slujba creștinilor care se reazemă pe oștirile de sus în vremi de strâmtorare.

Mucenița Ecaterina, fată de împărat, cu creștere sfântă prin mamă creștină, a avut putere și cuvânt cu care a rușinat neînțelepciunea împăratului din vremea ei și a celor ce îl slujeau pe el înțelepți lângă el, dar mărturisitoarea Mea i-a copleșit cu darul ei și i-a umplut pe ei de înțelepciunea adevărului de sus și au fost atrași de ea să mărturisească și ei pe Dumnezeul ei, și iată biruință mare a celor ce mărturisesc peste necredincioși pe Dumnezeul Cel adevărat!

Lângă această luptătoare de partea cerului e scris în calendarul zilei serbare în cer și pe pământ pentru voievodul cel neînfricat în luptă, Mercurie, creștin tainic, care a primit din cer sabie de luptă și a tăiat cu ea ca pe iarbă pe dușmanii neamului lui, dar împăratul n-a fost drept cu el până la sfârșit pentru vitejia lui, că numai ce a aflat al cui oștean tainic este el, l-a și trimis la Mine, la oastea cerească a sfinților biruitori, și acești sfinți stau în ajutorul celor apăsați sub stăpâniri pământești, până azi și până mâine aceste stăpâniri, care iau dreptul supușilor, căci așa e pe pământ: cei din frunte își pierd mintea, căci îi orbesc rangurile pe care se ridică să stea și să nu mai cadă și să nu-i mai doară decât de ei și de cei ce joacă și cântă ca ei.

O, dar trimit Eu, Domnul, oștiri biruitoare și ajut din cer, numai să stea treaz sub amenințarea de peste el poporul român, că iar și iar mai-marii de peste tine dau să te țintuiască și să nu mai miști de sub voile lor, neam român, dar tu ești fiu din fii măreți cu credința și cu inima, o, și nu te lăsa, și luptă-te la veghe, și să vadă cei din cer că le stai alături în luptă pentru viața ta, pentru dreptul tău pe acest pământ român, pe care Eu, Domnul, Mi-am făcut așternut și-Mi scriu cartea cuvântului Meu pe această vatră, cartea venirii Mele cuvânt pe pământ, precum este scris să vin, dar am venit la tine cu venirea Mea, nu la alt popor, nu pe alt meleag, căci Tatăl Meu Mi te-a ales a Mea, El, și nu Eu, o, țara Mea de azi, iar Eu te găsesc de biruința zilei Mele, de strălu-

cirea Mea din tine, când vor vedea popoarele soarta ta cea de la Dumnezeu. Acum însă scoală-te și stai de veghe, ascultă-Mă și stai sub steagul biruinței, țara Mea cea de azi!

Și am să-ți mai spun, țara Mea, că ai în tine în zilele acestea zile de doliu, căci îngerul Meu Mihail deschide poarta cerului și aduce acasă pe unsul Meu, pe regele Mihail, care a dorit cu dor ars în inimioară după țara lui, după ce trădătorii de țară l-au gonit de pe scaunul de veghe al țării ca să ia ei țara, și iată-i, domnesc de atunci și până azi, iar acum dau să se liniștească, zic ei, dar Eu, Domnul nu, nu stau, ci lucrez cerește și cu oștiri de sus, căci durerea e mare în cer și pe pământ, și pornesc Eu cu oștiri de sfinți spre cei îndurerați și dăm să ajutăm în zile de durere.

Acum Mă aplec cu tot cerul neamului român și cu toți sfinții cerului, care privesc acum lumina Mea de pe pământul român. Ne sculăm cu duhul mângâierii și deschidem celui nemângâiat, unsului Meu Mihail al României, fiului cel pribeag atâta vreme, din pricina celor care i-au furat țara și slujba, ca niște dușmani ai neamului acesta ales de Domnul pentru lucrul Lui cel sfânt de la sfârșit de timp, dar durerea acestui popor va fi încununată cu podoabe cerești, precum este scris de cea iubită, de cea oropsită, și pe care o voi numi și o numesc cetatea Domnului, căci așa este scris.

O, intră întru odihna Domnului tău, rege al României! Îți mulțumesc pentru credincioșia și pentru răbdarea ta cea lungă. Mirul Meu de pe creștetul tău te-a păstrat și te-a ocrotit peste tot pe pământ. Ai fost fără mângâiere și ai suferit cu suspin pentru țara ta și a Mea șaptezeci de ani și mai bine. De copil ai suspinat îndurerat și ai așteptat vremea păcii și a răsplătirii răbdării. Sufletul tău blând și mult duios ți-a dat putere și iubire mare și răbdare fără de hotar, și puterea iertării. Te-am iubit, și am păstrat pentru tine coroana română cea din străbuni în toată vremea pribegiei tale și a casei tale. Ai stat înaintea Mea cu stăruință mare și cu gând dulce și duios pentru acest popor român, tu, nu alții, nu cei ce au oropsit și oropsesc încă acest neam. Ai fost în toată vremea capul întors spre Domnul pentru soarta poporului român, căci ungera Mea te-a însemnat pe creștet pentru această misiune. Om al durerii și al duioșiei fără de margini, rege mare prin aceste daruri ai fost, iar acum, iată, iată țara, privește-o de sus, de lângă Mine! Iată frumoasa Mea, aleasa Mea! Ziua Mea de slavă peste pământ este ea, căci M-am făcut în ea munte de cuvânt. Cu cuvânt duios te-am mângâiat acolo în depărtare, trimițând la tine mângâierea Mea, dar țara ta nu știe cu câte cuvinte te-am mângâiat și ți-am împodobit răbdarea pentru depărtarea ta de țară, și ți-am mângâiat lacrima și au rămas scrise toate cuvintele Mele spre tine, și iată locul râului Meu de cuvânt, de unde a izvorât duhul mângâierii și al nădejzii cea cu răbdare pentru tine, până ce am venit înaintea ta însoțit de oștiri cerești și te-am adus acasă, fiule uns, fiu încoronat din copilărie rege al celei binecuvântate pentru acest timp. O, privește acum de lângă Mine, de sus, locul din care ți-am trimis mângâieri, și cere-Mi acum, cere-Mi, și ți se va da pentru acest neam, pe care l-ai iubit și ai trăit cu dorul după el. Poporul român are acum fii adevărați în mijlocul lui cu zile de iubire pentru tine ca și cei din cer. Tu n-ai fost un oarecare rege, ci ai fost regele neamului român, neamul Meu cel de la sfârșit de timp, pe vatra căruia Eu stau cuvânt încă din anul 1955 și lucrez tainic împlinirea Scripturilor pentru vremea aceasta și bucuria ce va să vină pentru cei Mie credincioși.

O, pace ție între cei din cer, dar și în inimile care te-au iubit mult, și care au fost și sunt adevărații fii ai acestui neam! O, pace ție, inimioară duioasă și îndurerată! Intră acum întru mângâierea Domnului tău Iisus Hristos, pe Care L-ai iubit și L-ai urmat cu lacrimi pe obraz, și Căruia credința l-ai păstrat în viața ta durută pe pământ. Amin.

— *Iar eu, îngerul Tău, Doamne, îngerul Mihail, însoțesc spre Tine pe unsul Tău, așa cum în toată vremea lui pe pământ i-am fost alături din partea Ta, iar acum oștiri de îngeri în sărbătorile creștinească și românească ne însoțesc ca să așezăm înaintea Ta pe cel ce vine la Tine, Mihail, regele românilor. Amin.*

— Împreună cu oștirile îngerilor ridicăm, Doamne, oștirile mucenicilor și pornim în ajutorul neamului român, noi, cei sărbătoriți în ziua aceasta în cer și pe pământ, mucenicul Mercurie și mucenița Ecaterina.

Binecuvintează, Doamne, ajutorul nostru adus acestui neam, și sunăm peste el trâmbiță de deșteptare la veghe lângă cei din cer lucrători, căci sunt zile de durere și de încercare pe vatra poporului român. Tu ai pregătit sfinți mari și i-ai îmbrăcat sus cu putere pentru cei de pe pământ. Poruncește acum oștirilor noastre, căci Tu ești împăratul împăraților, iar noi, Doamne, suntem oștenii Tăi. Amin.

— Ridicăm oștire cerească, o, sfinți iubiți. Asez puterile cerești la lucru sfânt pentru ocrotirea pământului și a neamului român, numai să strige la Domnul și la sfinți acest neam binecuvântat. O, de nicăieri nu vine izbăvirea, decât de la Domnul, iar adevărul, el este cel ce va birui pentru cei credincioși, care se bizuie pe Domnul.

Sunt zile de tristețe, de încercare și de durere peste tine, popor român, iar tu ce faci? O, ridică-te la veghe cu inima spre cer, că lupta este grea. E satana îndârjit și e nerăbdător prin servii lui ca să te țină neputincios și cu capul aplecat. O, cheamă-Mă, cheamă pe cei din cer, că nu mai este adevăr pe pământ, și nici sprijin!

Eu, Domnul, sunt sprijinul tău în vreme de durere, popor român, dar nu uita, cheamă-Mă!

O, cheamă-Mă, fiu român, că și Eu te chem! Îți stau aproape în orice clipă, dar cheamă-Mă! Amin, amin, amin.

25-11/08-12-2017